

Motion till riksdagen

1988/89: Fö714

av Jarl Lander (s)

Ersättning vid s. k. skallgång

Alltför ofta händer det att barn eller äldre går bort sig, kommer vilse, i storstadsområden eller ute i skogsmark. Oftast blir det lyckliga lösningar utan större samhällsinsatser. Men tyvärr förekommer att de vilsekomna inte hittas inom rimlig tid, trots stora insatser från myndigheter och frivilliga.

När någon person kommit vilse och varit försvunnen en tid, startas eftersök eller s. k. skallgång efter vederbörande. Detta görs då på polismyndighets ansvar och med ett antal frivilliga som känner terrängen eller området där eftersöket skall ske. Problem kan då vara att få rätt grupp frivilliga till denna verksamhet. Detta på grund av att arbete, långa resor eller annat gör att den frivilliga insatsen blir kostbar för den enskilde.

Skall s. k. skallgång vara effektiv fordras att rätt sorts personer, personer med lokalkunskap, skogserfarenhet eller liknande deltar.

Förutsättningar måste skapas för att ge ersättning för frivilligt deltagande i eftersök på uppmaning av polismyndighet. Enligt 48 § i räddningstjänstlagen kan samma ersättning utgå vid frivilligt eftersök på uppmaning av räddningsledare. Samma regler bör kunna tillämpas på det i motionen aktualiserade området.

En översyn av nyss nämnda förutsättningar bör snarast genomföras, för att skapa samma ersättningsregler för frivilligt eftersök, oavsett på vilken myndighets framställning som det gjorts.

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen tillkänna vad som i motionen anförts om likformig rätt till ersättning vid eftersök.

Stockholm den 24 januari 1989

Jarl Lander (s)